C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-4783/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
4-25131538-03-4r-27102025 Judecător: Alexandru Roșca

D E C I Z I E
În Numele Legii

10 martie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni
examinând în ordine de recurs, recursul avocatului Margareta Fedosenco în interesele contravenientei Maria Pascal declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 septembrie 2025*** de prin care a fost respinsă ca fiind tardivă contestația depusă de Maria Pascal împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 12 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Munteanu Iulian și deciziei de sancționare din aceiași dată, în privința **Mariei Pascal** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 12 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Munteanu Iulian a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, în privința Mariei Pascal, pentru faptul că ultima, în perioada de lunii iunie-octombrie, a acceptat să-i fie instalată aplicația mobilă „PSB” la nr. de telefon ***** de către reprezentanții partidului politic „ȘOR” surse financiare în scopul cotării unui candidat sau de a nu vota în cadrul scrutinului electoral și Referendumul Republican Constituțional din toamna anului 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Munteanu Iulian adoptată la 12 aprilie 2025, Maria Pascal a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei.

La 09 septembrie 2025, Maria Pascal a depus prin intermediul Inspectoratului de Poliție Bălți contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 12 aprilie 2025.

În motivarea contestației Maria Pascal a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare, considerând că au fost adoptate contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Insistă că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile şi obligaţiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a explicat esenţa faptei imputate şi nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu grave erori de conţinut; a ameninţat-o cu probleme şi mai mari şi dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenţii a fost supusă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât şi întreaga sa familie.

În aşa mod, menționează că a fost sancţionată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, invocând ca temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravenţional.

De asemenea, susține contravenienta faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 12 aprilie 2025 este contrar prevederilor art. 443 Cod contravențional, or agentul constatator nu a specificat în mod corect locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Cu referire la aspecte de fond, Maria Pascal a specificat că potrivit deciziei de sancționare, ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nicio probă, cel puţin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, insistă că fapta incriminată sie este bazată doar pe nişte constatări subiective personale ale agentului constatator, în măsura în care la decizia de sancţionare nu a fost anexat niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. 47^1 Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 septembrie 2025 s-a respins contestația depusă de contravenienta Maria Pascal asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională din 12 aprilie 2025, emisă de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Bălți, Munteanu Iulian în baza art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional, ca fiind tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Margareta Fedosenco în interesele contravenientei Maria Pascal a declarat recurs, solicitând repunerea în termen cu admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 septembrie 2025 cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi soluții de încetare a procesului contravențional din lipsa faptei.

În motivarea cerințelor formulate, recurentul a declarat faptul că instnața la respingerea contestației ca fiind tardivă nu a fost luat în considerare cel mai important că ea nu posedă limba romană, nu a avut posibilitate sa facă cunoștință cu conținutul procesului-verbal și cu procesul-verbal a drepturilor și obligațiilor sale. Respectiv, nu a cunoscut esența învinuirii contravenției conform procesului-verbal, la fel și a sancțiunii sub formă de amenda.

Agentul constatator Munteanu Iulian nu i-a explicat temeiul procesului-verbal, în ce se presupune ca este învinuită și că ia fost aplicată o amendă. Mai mult de atât, personal el nu ia spus nimic despre termenul de contestare a acestui proces-verbal, ci doar a indicat locurile unde sa semneze, astfel reieșind din circumstanțele date consideră oportun repunerea în termen a contesației formulate.

Susține recurenta că, nu a primit nici un fel de sumă bănească de la nici o bancă din Federația Rusă, nu a dat niciun cont, în vederea legii electorale, despre asta a aflat după ultima ședintă de judecata și anume despre existenta unui proces-verbal și conținutul acestuia.

Nu a primit niciun fel de sms de la nicio bancă si nu a primit bani. Nu există nicio proba care ar confirma intenția sa și acțiuni concrete conform art. 47^1 Cod contravențional.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând corectitudinea verdictului contestat şi temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei contravenționale, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, din următoarele considerente:

De drept, soluția adoptată se întemeiază pe prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional în corespundere cu care, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cerințelor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientei.

În fapt, Colegiul ține să menționeze, aplicarea corectă de către instanța de fond cazului din speță a dispozițiilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, cu constatarea omiterii termenului de 15 zile pentru depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator din 12 aprilie 2025, or Maria Pascal a fost prezentă la data întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, i-au fost explicate în mod suficient de clar drepturile și obligațiile prevăzute de art. art. 34, 378, 388 și art. 448 Cod contravențional, primind astfel copia deciziei de sancționare contra semnătură.

Tot odată, Colegiul penal reține că, dispozițiile alin. (2) art. 448 Cod contravențional, acordă posibilitatea repunerii contestației în termenul de atac, doar atunci când omiterea lui s-a produs din motive întemeiate, ce urmează a fi invocate și probate de către persoana atrasă la răspunderea contravențională, care nu se regăsesc în cazul din speță.

Respectiv, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile alin. (1) și (2) art. 448 Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea căruia în sensul art. 230 Cod procedură penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, ținând cont de aceste prevederi legale, instanța de fond corect a concluzionat depunerea tardivă de către Maria Pascal a contestației, în situația în care cea din urmă a fost prezentă atât la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cât și la decizia de sancționare din 12 aprilie 2025, omițând termenul de contestare de 15 zile a soluției adoptate în ordinea art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Aferent, instanța de recurs relevă că, recurentul la depunerea cererii de recurs a solicitat inclusiv repunerea în termenul legal de contestare a procesului verbal cu privire la contravenție însă fără a reține o careva motivare plauzibilă în acest sens, prin urmare Colegiul penal conchide lipsa a cărorva circumstanțe obiective și reale ce ar permite de a concluziona repunerea în termenul legal de contestare a soluției judiciare, urmând ca cea din urmă să depună diligența necesară și de a respecta inclus termenii de contestare ce sunt stricți consfințit prin prisma art. 448 Cod contravențional, acțiuni ce au fost în mod evident neglijate de către autorul recursului, rezultatul căreia se impune de a lua adoptată decizia tardivității.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal relevă că contravenienta Maria Pascal nu poate invoca necunoașterea faptului că în privința sa a fost întocmită

decizia asupra cauzei contravenționale, iar contestarea acesteia tocmai la 09 septembrie 2025 s-a făcut cu încălcarea termenului prevăzut la art. 448 Cod contravențional.

Prin urmare, luând în considerație faptul că Maria Pascal a depus contestația asupra deciziei asupra cauzei contravenționale din 12 aprilie 2025 peste termen, iar instanța de fond a constatat lipsa temeiurilor ce ar permite repunerea lui Maria Pascal în termenul de contestare a deciziei din 12 aprilie 2025, Colegiul penal consideră că prima instanță în mod întemeiat nu s-a expus asupra fondului contestației, or soluția de respingere a contestației ca fiind depusă peste termen nu implică o verificare a fondului cauzei, întrucât instanța de judecată nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare decât în cadrul unei contestații depuse în termen.

În fortificarea acestei soluții instanța de recurs notează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte.

Or, pentru soluționarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar Colegiul reiterează că, prin admiterea unei contestații tardive şi poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă se notează că, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor şi a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).*

Totodată Colegiul reține că, conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de recurs a unei hotărâri judecătorești definitive, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova).*

Drept consecință, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul recurentei precum că prima instanță nu a analizat toate circumstanțele invocate în contestația depusă, or, *depunerea tardivă a contestației exonerează instanța de obligația de a examina cauza în fond,* iar cele invocate pe fonul termenului depunerii contestației nefiind altceva decât o încercare nereușită de a justifica omiterea lui, formând o modalitate irațională în sensul dat, instanța corect constatând, că în confirmarea depunerii contestației tocmai la 09 septembrie 2025, de către Maria Pascal nu au fost prezentate careva date obiective fapt ce în lipsa acestora s-a și impus adoptarea justă a soluției de respingerea contestației ca fiind tardivă.

Constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preea în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit cărei, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, motivare plauzibilă pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.460, 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina presupusului contravenient, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Prin urmare, Colegiul ţine să menţioneze că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă motivele recursului nu sunt pe măsură de a desființa verdictul judiciar emis în sarcina lui Maria Pascal, fapt pentru ce urmează a fi plasată de instanța de recurs la adăpost de orice critică neîntemeiată și formulată în acest sens.

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurentul în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale nu a prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit participanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursul înaintat în interesele lui Maria Pascal nu conţine nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientei, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

În lumina celor expuse, Colegiul conchide imposibilitatea expunerii asupra altor împrejurări a cauzei, decât cele reținute de instanță, dat fiind caracterul neargumentat a recursului formulat, în lipsa motivării argumentelor de dezacord cu soluția adoptată, fapt pentru care îl va respinge ca nefondat, păstrându-se fără modificări hotărârea judiciară adoptată în prezenta cauză.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional,

D E C I D E :

Recursul avocatului Margareta Fedosenco în interesele contravenientei Maria Pascal declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 septembrie 2025*** în cauza contravențională în privința **Mariei Pascal** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**